

[Fibiger.]

at der er virkelig nød på færde. Det er nødvendigt, at man følger med udviklingen, således at der også bygges kirker og menighedshuse, for at befolkningen kan få kirkelig betjening.

Det forbavser mig noget, at den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Ove Hansen, var lidt forbeholden i sine udtalelser, idet han gav udtryk for, at boligbyggeriet altid måtte gå forud for kirkebyggeriet. Jeg må deroverfor sige, at de to former for byggeri må gå hånd i hånd, for når der bliver opført mange boliger et sted, må der også være en kirke. Vi lever i et kristent samfund, og i henhold til grundloven har vi en evangelisk-luthersk folkekirke, som understøttes af staten. Derfor synes det mig ikke unaturligt, at staten yder sit bidrag til opførelsen af kirker med de 50 pct. af udgiften, og heller ikke unaturligt, at der gives statsgaranti for lån, som optages hertil.

På den anden side er jeg enig i, at kirkebyggeriet selvfølgelig må dele kår med andet byggeri, når der er tale om materialebevilgning, men det må heller ikke stilles ringere, idet mennesket ikke lever af brød alene, men også af hvert ord, der udgår af Guds mund; det er derfor nødvendigt, at ordet kan forkyndes og der kan blive mulighed for menighedsdannelse og alt det, der sker, når en kirke bygges. Der bliver sat ungdomsarbejde i gang, der bliver gjort et arbejde for børnene og for de gamle, og det skal man sandelig ikke kaste vrage på. Man skal tværtimod gøre, hvad man kan for at opmuntre til, at der, hvor der skyder nye boliger op, også kan blive mulighed for kirkelig betjening.

Jeg er glad for, at man fastholder, at der skal bringes ofre af den stedlige befolkning. Jeg tror, det har haft sin store betydning indenfor kirkesagen, at arbejdet har været præget af frivillighed, og at der er vist offersind fra så mange sider, når det gjaldt om at få rejst en kirke. Dette skulle vi nødig tage helt væk.

Jeg glæder mig også over, at Københavns Kirkefond nu vil tage de opgaver op, som ligger ude i periferien, i omegnskommunerne, og vil og kan hjælpe til med den erfaring, man der sidder inde med, når der skal rejses kirker, og når der skal bygges

menighedslokaler. Jeg er også glad for, at lovforslaget er formet sådan, at det giver mulighed for at bygge kirker på det anførte grundlag ude omkring i landet. Der er jo steder — f. eks. ved inddæmninger, og jeg tænker her navnlig på Store og Lille Vildmose — hvor der er opstået store kolonier, og her får man nu også mulighed for at rejse kirkebygninger i henhold til dette lovforslag.

Mit parti er som sagt særdeles veltillfreds med det lovforslag, der her er fremsat, og jeg kan tilsige vor tilslutning til, at lovforslaget fremmes.

Steen: Ved behandlingen af dette lovforslag går der for mit vedkommende rent uvilkårligt en venlig tanke til Hjørring, til den tidligere kirkeminister Carl Hermansen, som gennem nedsættelse af et udvalg tog initiativ til, at det spørgsmål, vi nu her behandler, kom frem til drøftelse.

Når jeg ser på dette udvalgs betænkning, vil jeg gerne overfor udvalget give udtryk for min anerkendelse af, at udvalget har behandlet det spørgsmål, der blev forelagt, både med forståelse og med mådehold. Jeg vil gerne hertil føje en tak til den nuværende højtærede kirkeminister for at have fulgt initiativet op, ladet udarbejde dette lovforslag og fremsat det for folketinget.

Når min indstilling overfor lovforslaget er så venlig og så positiv, som de få bemærkninger, som jeg nu fremsætter, er tænkt at skulle være udtryk for, er det ud fra følgende betragtning. Når der indenfor en så kort tid sker en så voldsom stigning i folketallet, som tilfældet har været i omegnskommunerne ved København og omkring de største provinsbyer, rejser dette ubestrideligt en række forskelligartede problemer, problemer, som for de flestes vedkommende forlængst er løst, eller som man er i gang med at løse, men hertil føjes nu en rigtig erkendelse af, at der også i den forbindelse opstår et problem for menighedslivet, og det er dette problem, lovforslaget tilsigter at løse.

Når jeg er så velvilligt indstillet overfor lovforslaget, er det, fordi man ikke kan forudsætte, ikke kan forvente og ikke med nogen rimelighed kan forlange, at dette problem på en rimelig måde skal kunne løses på det grundlag, vi hidtil har haft, når